

קונטרס

פֶּתַח אֲמוּנָה

יגלה נמלאות נוראות, איך שיכול כל פר ישראל להפגס אליו ותברך, והוא על-ידי פתח האמונה הקדושה, כי האמונה היא הפתח להפגס אל כל הקדשות שפעולם, אשרי מי שחזק באמונה.

*

בני ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נמלא, אשר כל רו לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,
ומשלב בססוקי תורה, נביאים, קתובים, ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

וְאָמַר מוֹהְרַא"ש נ"י: מִי
שְׂזוּכָה לְדַפֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַרֵּךְ
בְּדַבְּקוֹת אֱמֶת, וְרוֹאֵה רַק אֶת
אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵּךְ. אִז
מְרַגֵּשׁ מִמֶּשׁ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
אֵיךְ שָׂכַל תְּבָה הִיא יְהוָה,
וּמְאִירָה בְּאוֹר גִּפְּלֵא מִיְחָד,
בְּאֶחָד יְחִיד וּמִיְחָד אֱמֶת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵּךְ (עֵינֵי לְקוּטֵי
מוֹהְרַ"ן, חֵלֶק א', חֵלֶק א',
סִימָן ס"ה).

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן רעד)

קונטרס

פֶּתַח אֲמוּנָה

.א

צריך שתכניס בעצמך אהובי, אחי היקר, אמונה פשוטה, כי עקר פתח הקדושה הוא "פתח אמונה" הפשוטה, לסלק את דעתו לגמרי, ולהאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, וכל מה שמכניס את עצמו יותר באמונה פשוטה, כמו-כן נכנס יותר בפתח הקדושה, כי זה תלוי בזה, ועקר הבחירה לאדם בזה העולם, היא איך זוכה לסלק את דעתו לגמרי, ומאמין בו יתברך בלי שום חכמות כלל, וזה ההפרש בין האמת והשקר, ועקר הבחירה של האדם היא בענין האמת והשקר, כי אמת היא עצם הקדושה והטוב, ושקר הוא

עקר הטמאה והסטרא אחרא והרע, וצריך האדם
 לבחור בטוב ולמאס ברע, הינו לקרב האמת ולרחק
 השקר, והנה השקר והסטרא אחרא הם הכל נדף
 אין בהם שום ממשות כלל, מאחר שהם שקר ומלי
 הדדיבי, וזה בחינת כל אליהי העמים אלילים (דברי
 הימים א' ט"ז), אלילים ממש, אך אף-על-פי-כן
 בשביל כח הבחירה נתן כח לשקר עד שיוכל
 להטעות את האדם, ולומר עליו שהוא אמת, כי
 כשחוזרים על השקר שתי פעמים, נעשה אצלם
 אמת וכז', ולא די שהאדם יכול להטעות את עצמו,
 אלא שיוכל להטעות גם אחרים בשקריו ובגנבת
 ערמותיו, ולא די בזה אלא שכביכול יכול להמשיך
 הסתרה כזאת, כאלו גם השם יתברך מסכים עמו,
 בבחינת (ברכות ס"ג): גנבא אמחתרתא רחמנא
 קריא, (גנב הנמצא במחתרת צועק להשם), כי
 השם יתברך נתן כח לבחירה כל-כף, שעקרה על-
 ידי השקר, עד שיש כח לשקר שהוא בבחינת גנבה
 להעלים האמת כל-כף, עד שיהיה נדמה לכאורה
 כאלו העלים האמת גם למעלה כביכול, וזה שאמרו
 חכמינו הקדושים על הגנב שעשה עין של מטה
 כאלו אינה רואה, עשה ממש כביכול,

וְזֶה שֶׁמְצִינּוּ לְגַבֵּי עֶשׂוֹ, שֶׁרָצָה לְהִטְעוֹת אֶת אַבְיֹו
 בְּרַמָּאוֹתָו וּבִשְׁקָרָיו, עַד שֶׁיִּמְשִׁיךְ עָלָיו אֶת הַבְּרָכוֹת
 מִלְּמַעְלָה, עַד שֶׁיַּעֲקֹב הִכְרַח לִילֵךְ עִמּוֹ בְּמַרְמָה
 גְּדוֹלָה, עַד שֶׁחֲטַף אֶת הַבְּרָכוֹת מִמֶּנּוּ, וְגַם אָף-
 עַל-פִּי-כֵן הִתְגַּבֵּר עֶשׂוֹ וְאָמַר (בְּרֵאשִׁית כ"ו): "בְּרַכְנִי
 גַם אֲנִי אַבְיֹו", עַד שֶׁבְּרָכוֹ: "וְעַל חֲרָבְךָ תַחֲיֶיהָ",
 שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מִתְאַרְכֶּת הַגְּלוֹת כָּל-כֶּף בְּיָדוֹעַ, וְזֶה
 בְּחִינַת — חֲמוּד הַגָּנֹב מִהַגְּזֵלָן, כִּי הַגְּזֵלָן אֵינוֹ
 מַעֲלִים עַל-כָּל-פָּנִים אֶת הָאֱמֶת כָּל-כֶּף בְּעֶרְמָתוֹ
 וּבִשְׁקָרָיו, רַק הוּא בָּא וְגוֹזֵל אֶת חֲבֵרוֹ בְּזָרוּעַ וּבְאֲנָס,
 וְהַגָּנֹב בָּא בְּעֶרְמָה וּבְמַרְמָה כָּל-כֶּף עַד שֶׁמַּעֲלִים
 הָאֱמֶת יוֹתֵר וְיוֹתֵר כְּבִיכּוֹל, כְּאֵלוֹ עָשָׂה עֵין שֶׁל
 מִטָּה וְכוּ', וְעַל-כֵּן הַגָּנֹב מְשַׁלֵּם כְּפָלִים וְתַשְׁלוּמֵי
 אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, כִּי
 בְּנֵדָאִי (תְּהִלִּים צ"ב): "וְאִתָּה מְרוֹס לְעוֹלָם הַשָּׁמַיִם", כִּי
 אָף-עַל-פִּי שֶׁנִּתֵּן כֹּחַ לְשִׁקֵּר לְהִתְגַּבֵּר כָּל-כֶּף, אָף-
 עַל-פִּי-כֵן יֵד הַקְּדוֹשָׁה וְהָאֱמֶת תְּמִיד עַל הָעֲלִינּוּהָ,
 כִּי מַעֲט מִהָאֹר דְּיוֹחָה הַרְבֵּה מִן הַחֲשֵׁךְ, וְתַכְף
 כְּשֶׁמוֹשֵׁף הָאֵדָם עֲצָמוֹ לְאֱמֶת לְאֱמֶתָהּ, אֲזִי מֵאִיר
 עָלָיו אֹר הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא כְּבִיכּוֹל עֲצָם הָאֱמֶת,
 וְאִז לֹא רִי שְׂזוּכָה לְצֵאת מִהַחֲשֵׁךְ וְהַשְׁקָר, אָף גַּם

הוא זוכה להוציא מהם כל הטוב, שהיה כבוש אצלם מכּבֵר, וכל מה שהשקר והחשף מתגברים ביותר להחשיף עליו, חס ושלום, הוא מוציא מהם הטוב שכבוש בתוכם יותר ויותר, על-ידי שמתגבר ביותר להמשיך על עצמו אור האמת, שזה בחינת תשלומי כפל, שמשלם הגנב כשנמצאת הגנבה בידו, ואם התגבר ביותר עד שכבר טבחו או מכרו, אזי משלם ארבעה וחמשה, שזה בחינת מה שזכה יעקב אבינו עליו השלום, על-ידי האמת והתמימות שלו להוציא מיד עשו הבכורה, ומיד לבן הוציא כל זוגיו ושנים עשר שבטי יה ועשירות גדולה, והכל על-ידי גדל האמת, שעל-ידי-זה לא די שהשקר אינו יכול להחשיף עליו, חס ושלום, אף גם האמת מאירה לו כל-כּף, עד שמוציא מהם כל הטוב שהיה כבוש אצלם מכּבֵר; ולכן ראה, אהובי, אחי היקר, מה לפניך, וראה לבחור תמיד רק באמת שהוא הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וזה יעזר לך לעבר את זה העולם בשלום.

ב.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, אָחִי, כִּי מִדַּת הָאֱמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, הִיא סוּד הַצְּמֻצוֹם, וְכַפִּי שֶׁהָאָדָם מְכַנִּיס
אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַצְּמֻצוֹם, כְּמוֹ-כֵן יָכוֹל לְקַבֵּל אֶת
כָּל הַמַּחִין וְהַהֲשָׁגוֹת הַגְּבוּהוֹת, כִּי כְּשֶׁרוֹדֵף שְׂכָלוֹ
לְדַעַת וְלַהֲסַתְּפֵל בְּמָה שָׁאִין לוֹ רִשּׁוּת, וְאִינוֹ רוֹצֵה
לְסַמֵּךְ עַל הָאֱמוּנָה לְבַד, עַל-יְדֵי-זֶה גוֹרֵם שְׂבִירַת
כְּלִים, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, דִּהְיִנוּ שֶׁנִּשְׁפָּר כְּלֵי הָאֱמוּנָה,
מֵאֲחֵר שָׁאִינוֹ רוֹצֵה לְסַמֵּךְ עַל הָאֱמוּנָה לְבַד, וְרוֹצֵה
לְדַעַת וְלַהֲבִין דִּיקָא כְּלֵי אֱמוּנָה, נִמְצָא שֶׁמִּפְּשִׁיט אֶת
הַדַּעַת מִן הָאֱמוּנָה שָׂזָה בְּחִינַת שְׂבִירַת כְּלִים וּמִיתַת
הַמְּלָכִים, כִּי נִשְׁאַרוּ הַכְּלִים כְּלֵי אִוְרוֹת וְהָאוֹרוֹת כְּלֵי
כְּלִים, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא בְּחִינַת כְּלִים וְהַדַּעַת הִיא
בְּחִינַת אִוְרוֹת, וּמַחֲמַת זֶה נִתְּבַטֵּל הָאוֹר חוֹזֵר הַכֹּל
אֶל אֵין סוּף, מַחֲמַת שֶׁהוּא כְּלֵי כְּלֵי, וְהַכְּלִים נִפְלוּ
לְמַטָּה וְכוּ' כִּיְדוּעַ מֵהַכְּתָבִים, הִינּוּ שֶׁמַּחֲמַת שְׂרוֹדֵף
שְׂכָלוֹ לַהֲסַתְּפֵל בְּמָה שָׁאִין לוֹ רִשּׁוּת, וְאִינוֹ רוֹצֵה
לְסַמֵּךְ שָׁם עַל הָאֱמוּנָה לְבַד, נִמְצָא שֶׁפּוֹגֵם בְּאֱמוּנָה,
וְאֵז מַחֲמַת רַבּוּי אוֹר הַשְּׂכָל נִשְׁפָּר כְּלֵי הָאֱמוּנָה,
וְאֵז נִפְגָּם וְנוֹפֵל מֵהָאֱמוּנָה וְנִתְּבַטֵּל הַדַּעַת לְגַמְרֵי.

שְׁאִינוּ יְכוּל עַל-יְדֵי-זֶה לְהִבִּין וּלְהַשִּׁיג אֶפְלוּ מֵה
 שֶׁהִיָּה אֶפְשֶׁר לוֹ לְהִבִּין בְּתַחֲלָה, כִּי חוֹזֵר הַכֹּל אֶל
 בְּחִינַת אֵין סוּף, מֵאַחַר שֶׁנִּשְׁבְּרוּ הַכְּלִי וְהַצְמָצוּמִים
 שֶׁהֵם הָאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה בְּחִינַת חֲטָא עַץ הַדַּעַת,
 שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: דְּאִסְתַּפֵּל בְּמָה דְּלֹא
 הוּוּ לִיָּה רְשׁוּת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה חוֹזֵר וְגֵרָם שְׁבִירַת
 כְּלִים, וְעַל-כֵּן רֹאֵה לְסַלֵּק תְּמִיד אֶת דַּעְתְּךָ, וְזֶה
 יְהִיָּה הַצְמָצוּם שְׁלֶךְ, וְתִכְנִיס עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ הָאֻמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְךָ כְּלִים חֲזָקִים לְקַבֵּל
 אֶת אוֹר הַשֶּׁכֶל, וְתוֹפֵה לְזוֹכֵךְ הַמַּחֲזִין, וְתִהְיֶה כְּלִי
 לְקַבֵּל בוֹ שֶׁפַע אֱלֹקִי.

ג.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר מִי
 שֶׁהוּא חוֹזֵק בְּאֻמוּנָתוֹ כֹּל-כָּף, זוֹכֵה אַחֵר-כָּף לְהִבִּין
 בְּשִׁכְלוֹ, וּמִמְשִׁיף אוֹר הַכֹּל לְתוֹךְ הָאֻמוּנָה, וְזֶה
 בְּחִינַת יְחוּד קְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא וְשִׁכְנַתִּיהָ, שְׁזֶה עֶקֶר
 קִיּוּם וְשְׁלֵמוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נוֹלָדִים
 מַחֲזִין חֲדָשִׁים, בְּבְחִינַת עֲבוּר יְנִיקָה מַחֲזִין, דִּהְיִינוּ
 שְׁעַל-יְדֵי שֶׁמְאִיר הַשֶּׁכֶל לְתוֹךְ הָאֻמוּנָה, עַל-יְדֵי-

זה זוכים להוליד ולגלות השגות חדשות בידיעת
 רוממותו יתברך, וזה עקר בחינת הדבקות שישראל
 צריכים להדבק בהשם יתברך, שהוא בחינת
 התחברות כנסת ישראל עם דודה, כי כלל
 ישראל שהם בחינת כנסת ישראל הם מאמינים
 בני מאמינים, כי שרש נשמתם הוא מהאמונה,
 וכשהשם יתברך מאיר להם פנים, ורואים ומשיגים
 איזו השגה וידיעה והכרה באלקותו יתברך שמו,
 נמצא, שנתחברת האמונה עם הדעת הקדושה,
 שהוא בחינת יחוד קדשא בריך הוא ושכנתייה, כי
 באתערוותא דלתתא אתער מלעילא, (בהתעוררות
 שלמטה נתעורר מלמעלה) עד למעלה למעלה,
 שבכל העולמות למעלה למעלה מתחברת האמונה
 עם הדעת הקדושה כביכול, וזה בחינת דבקות
 ישראל בה' יתברך, בחינת (דברים י'): "ובו תדבק".

ד.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי עקר
 הבריאה היתה בשביל האדם, הינו בשביל הצדיק
 שנקרא אדם, ועקר מעלת האדם היא שיש לו כח

לקשר ולחבר כל העולמות יחד, דהיגו לחבר עלמא
 תתא באעלמא עלאה, שבהם כלולים תקון כל
 העולמות, כי האדם כלול משניהם — מעליונים
 ומתחתונים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים, כי
 זה עקר השלמות, וזה עקר השעשועים של השם
 יתברך, כשמתחבר ומתקשר עולם התחתון, שהוא
 עולם העשייה הגשמי הזה, בעולמות העליונים
 הרוחניים והזפים מאד, בבחינת ואבית תהלה
 מגושי עפר מקרוצי חמר, כי זהו רצונו יתברך,
 שבשביל זה ברא כל הבריאה מראש ועד סוף,
 והכל בשביל האדם בעל הבחירה, שהוא בעולם
 הזה הגשמי, שעקר עבודתו היא לקשר תחתונים
 בעליונים, שזה עקר תענוגיו ושעשועיו יתברך, כי
 מיום שברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם, נתאנה
 להיות דירתו בתחתונים (מדרש תנחומא בחקותי),
 ועקר התקשרות והכללות של תחתונים בעליונים
 — עלמא תתא באעלמא עלאה, הוא רק על-ידי
 אמונה, שהיא כלל התורה, בבחינת (תהלים קי"א):
 "כל מצוותיך אמונה", כי כל מצוות התורה הם
 בעולם הזה בעולם המעשה דיקא, ורבו ככלן
 מלבשות בדברים גשמיים, שצריכים לעשות ציצית

מִצָּמֵר וּפְשָׁטָן דִּיקָא, וּתְפִלִּין מְעוֹר בְּהֵמָה, וְכֵן סִכָּה וְלוּלָב וְכוּ', וְעַל-יְדֵי שְׁאֵנוּ מְקִימִים מְצוּוֹתַי וְיִתְבָּרַךְ בְּמַעֲשֵׂה דִיקָא בְּדַבְרִים גְּשָׁמִיִּים, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה עֵקֶר הַיְחוד וְהַהֲתַקְשְׁרוֹת שֶׁל עֲלֵמָא תַתָּאָה בְּעֲלֵמָא עֲלָאָה, שְׁנִכְלָלַת שְׂכִינַת עִזּוֹ הַשׁוֹכֶנֶת בַּתְּחִתּוֹנִים בְּמִי שֶׁהוּא מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ לְמַעְלָה מִכָּל הַרוֹחֲנִיּוֹת וּמִכָּל הַשְּׁמוֹת וּמִכָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת, וְלִית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בִּיהַּ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן בְּאֵמַת זֹאת הַבְּחִינָה אֵי אֲפָשֵׁר לְהַשִּׁיג עַל-יְדֵי שׁוּם שְׂכָל וְחֻכְמָה, אֵיךְ אֲפָשֵׁר לְקַשֵּׁר עוֹלָם הַגְּשָׁמִי הַזֶּה בְּבוֹרָא הַכֹּל יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם מִכָּל הַרוֹחֲנִיּוֹת, וְאֵיךְ שִׁיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ יִקְבַּל תַּעֲנוּג וְשַׁעֲשׂוּעַ מִמַּעֲשֵׂה הַתְּחִתּוֹנִים, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי מְבוּכָה זֹאת רַבִּים נִתְּפָקְרוּ לְגַמְדֵי רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְרַבִּים אוֹמְרִים לְכָל הַמְּצוּוֹת טְעָמִים שֶׁל שְׁטוֹת וְהֶבֶל, אֲבָל בְּאֵמַת אֵי אֲפָשֵׁר לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין זֹאת בְּשׁוּם שְׂכָל, כִּי אִם בְּאֲמוּנָה לְבַד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כָּל מְצוּוֹתַיִךְ אֲמוּנָה", וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת מְשַׁפֵּיעִים בָּנוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים, שְׂזָכוּ לְתַכְלִית הַיְדִיעָה, אֲשֶׁר לֹא גִדַּע, וּמֵאֲחֵר שֶׁהֵם בְּבַחֲינַת — לֹא גִדַּע, שֶׁזֶּהוּ תַכְלִית הַיְדִיעָה, עַל-כֵּן הֵם בְּתַכְלִית שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה, כִּי הָאֲמוּנָה

היא בְּמָה שָׁאִין מְבִינִים, וְעַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה
הַזֹּאת, שֶׁהיא סוּד כָּל הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, עַל-יְדֵי-
זֶה מִתְקַשְּׂרִין וְנִכְלָלִין כָּל הָעוֹלָמוֹת הַתְּחִתּוֹנִים
בְּעֲלִיוֹנִים, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר הַתְּכֵלִית, שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה
נִבְרָא הַכֹּל.

ה.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, כִּי הָעֵקֶר הוּא
אֲמוּנָה, הֵינּוּ לְהֵאמִין בְּחִדוּשׁ הָעוֹלָם, וְזֹאת הָאֲמוּנָה
צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מִחֲדָשׁ כְּפִי אוֹתוֹ הַיּוֹם כְּפִי
הַשְּׁנוּיִים שֶׁבְּאוֹתוֹ הַיּוֹם בְּכֻלּוֹ וּבְכַפְרֻט, כִּי אֵין יוֹם
דוֹמֵה לַחֲבֵרוֹ, וְכַמוּכָא בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל וּבְדַבְרֵינוּ
כְּמָה פְּעָמִים, וְכְפִי מֶה שֶׁמִּתְחַזְּקִים בְּאֲמוּנַת חִדוּשׁ
הָעוֹלָם, כְּמוֹ-כֵן זוֹכִים לְחִדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֲתִיד,
וּבְאֵמַת הַכֹּל אֶחָד, כִּי מִי שֶׁזֹּכֵה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה
עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, הוּא מִמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת בְּחֵינַת חִדוּשׁ הָעוֹלָם
שְׁלֵעֲתִיד, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם (קִהְלַת י"ב), שֶׁנִּבְרָא רַק
בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם
הַבָּא (סִנְהֶדְרִין צ'), וְזֶה כָּל עֲבוֹדַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי
שֶׁבְּכֹל יוֹם שֶׁהוּא רַק בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית.

הִינוּ שִׁמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עַל-יְדֵי עֲבוּדָה זֹאת קִדְשָׁת
 חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלַעֲתִיד, וְכָל הַשְּׁנוּיִים שֶׁהָשֵׁם יִתְבָּרַךְ
 עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם וְכָל הַגְּלִגּוּלִים וְהַסְּבוֹת שֶׁמִּתְחַדְּשִׁים
 בְּכָל יוֹם בְּכָל לַיְלָה וּבִפְרָט, שְׁכָלָם הֵם רַק לְרַמּוֹז רְמִזִּים
 לְהִתְקַרֵּב לְעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לְכָל הוּא,
 כְּדִי שִׁיתְקַן הָאָדָם עִם כָּל חֻקֵי הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִים
 בוֹ, עַד שִׁיּוֹכְלוּ לְהִתְחַדֵּשׁ לְעֵתִיד בְּשִׁלְמוֹת, שִׁיְהִי
 לוֹ חֵלֶק טוֹב בְּחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלַעֲתִיד, שֶׁהוּא הָעוֹלָם
 הַבָּא, וְעַל-כֵּן בְּכָל יוֹם נִמְשָׁכֶת הַתְּחַדְּשׁוֹת נִפְלְאוֹה
 לְגַמְרֵי, וְצָרִיף הָאָדָם לְשִׁים לֵב לְזֶה בְּכָל יוֹם, וְאִפְלוּ
 מִי שֶׁאֵין לוֹ דַּעַת לְהִבִּין זֹאת פְּרָאוּי, הִינוּ לְהִבִּין
 הַרְמִזִּים שִׁישׁ בְּכָל דְּבַר שֶׁמִּתְחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם, צָרִיף
 לְהֶאֱמִין בְּזֶה עַל-כָּל-פְּנִים, שֶׁבְּכָל יוֹם נִמְשָׁךְ חֲדָשׁוֹת
 לְגַמְרֵי כָּמוֹ שֶׁאֲנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם — עוֹשֶׂה
 חֲדָשׁוֹת וְכוּ', וְזֶה בְּחִינַת (אֵיכָה ג'): "חֲדָשִׁים
 לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוּנָתְךָ", הִינוּ שְׁצָרִיכִים שְׁתַּהֲיֶה לוֹ
 אֲמוּנָה רַבָּה לְהֶאֱמִין בְּזֶה, שֶׁהָשֵׁם יִתְבָּרַךְ מִתְחַדֵּשׁ
 עוֹלָמוֹ בְּכָל בֶּקָר, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת — חֲדָשִׁים לְבָקָרִים.

.1

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר כָּל

הַבְּרוּאִים לֹא נִבְרְאוּ אֶלָּא כְּדֵי לְהַפִּיר וְלִידַע אוֹתוֹ
יִתְבַּרֵךְ עַל-יְדֵי-זֶה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ: בְּגִין
וְאֶשְׁתַּמּוּדְעִין לִיה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ הַמְּשִׁיךְ כָּל
מִין וּמִין שֶׁבְּרָא מֵאַחַדוֹתוֹ הַפְּשׁוּטָה, וְנָתַן בְּכָל
אֶחָד וְאֶחָד כַּח כּוֹז, שְׁדִיקָא עַל-יְדֵי הַמֵּינִים הָאֵלוֹ
הַמְּשֻׁנִים זֶה מִזֶּה שֶׁהֵם פְּעֻלוֹת מְשַׁנּוֹת, אֲשֶׁר הוּא
כְּנֹגֵד שֶׁכָּל הָאֲנוּשִׁי, שֶׁפְּעֻלוֹת מְשַׁנּוֹת כָּל-כֶּף כְּאֵלוֹ
יִהְיוּ נִמְשָׁכוֹת מֵאֶחָד הַפְּשׁוּט, אֲכַל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ
בְּרָא עוֹלְמוֹ בְּחֻכְמָה נִפְלְאָה כּוֹז, עַד שְׁדִיקָא עַל-יְדֵי
רְבוּי הַפְּעֻלוֹת הַמְּשֻׁנּוֹת הָאֵלוֹ יִכִּירוּ וְיִדְעוּ אַחַדוֹתוֹ
הַפְּשׁוּטָה יִתְבַּרֵךְ, וְיִדְעוּ כַח גְּבוּרוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים צ"ב): "מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ הַשֵּׁם
כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, אֲבָל אֵי אֶפְשֶׁר לִידַע וּלְהֵאמִין
שֶׁהַפְּעֻלוֹת הַמְּשַׁנּוֹת נִמְשָׁכוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי
אִם כְּשֶׁשׁוּמְרִין סֹדֵר הַבְּרִיאָה שִׁיְהִיָּה כָּל מִין וּמִין
לְבָדוֹ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְשׁוּם פְּעֻלָּה מְשֻׁנָּה לְחֹזֵר
וּלְהַכְלִיל בְּאַחַדוֹת הַפְּשׁוּטָה, כִּי אִם דֶּרֶךְ הַשְּׁבִיל
וְהַצְּנוּר שֶׁנִּמְשָׁךְ דֶּרֶךְ שֵׁם מִשְׁרָשׁוֹ מֵאֶחָד הַפְּשׁוּט,
וְאִז נִתְגַּלָּה עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא אַחַדוֹת הַפְּשׁוּטָה, אֲבָל
כְּשֶׁמְשַׁנֵּין סֹדְרֵי בְּרֵאשִׁית, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי כָּלֵאִים
וְתַעְרוּבוֹת, בְּפֶרֶט כְּשֶׁעוֹשִׂין מְלָאכָה בְּכֵלָאֵי בְּהֵמָה,

אז נתערבבים הדרך והסדר, עד שאי אפשר שייעלה
 כל דבר לשרשו להכליל באחד הפשוט, ואז חיותו
 דרך הקלפות והסטרא אחרא, שהן בחינת כפירות,
 ואז מתגברים השנויים ביותר, ונתעוררות קלפות
 שור וחקמור שהם בחינת עשו וישמעאל, שהם
 כלל השבעים אמות, שהם ההפוך מכל התקונים
 המבארים בפנים, שזוכים על ידם להמשיך אמונת
 אחדות הפשוטה מתוך פעלות משתנות, שזהו עקר
 תקון כל העולמות.

.ז

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי עקר
 השלמות הוא רק האמונה הקדושה, כי אין שלמות
 רק בבחינת אמונה ובלי אמונה כל הדברים
 חסרים, כי באמת אי אפשר לדעת ולהשיג שום
 דבר בשלמות הגמורה, ועל-כן אפלו מי שזוכה
 להשיג איזו השגה וידיעה כגון שזוכה להשיג
 איזו פונה באיזו מצוה, ואפלו השיג פונה אמיתית,
 כשירצה לעשות המצוה באותה הפונה לבד,
 בודאי אין זה שלמות, כי כפלים לחשיה (איוב י"א),

כִּי גַם זֹאת הַפְּנוּנָה בְּיָדָי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיגָה עַד
 תְּכַלִּיתָהּ בְּשִׁלְמוֹת, מִכָּל שֶׁכֵּן כִּי יֵשׁ שְׂבָעִים פָּנִים
 לַתּוֹרָה, וְכָל פָּנִים וּפָנִים הֵם כְּלוּלִים מֵאֲלָפִים
 וְרַבּוֹת פְּרוּשִׁים עַד אֵין קֶץ, וּבְיָדָי אֵין מִי שְׂיֻכַּל
 לְהַשִּׁיג מְצוּה אַחַת בְּשִׁלְמוֹת גְּמוּלָה, כִּי אֲרַכָּה
 מֵאַרְץ מִדָּה וְרַחֲבָה מִנֵּי יָם (אִיּוֹב י"א), וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב
 (תְּהִלִּים קי"ט): "לְכָל תְּכַלֶּה רְאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מֵצֹתָף
 מְאֹד"; וְעַל-כֵּן אִם יִרְצֶה לְקַיֵּם הַמְצֻוֹת רַק עִם זֹאת
 הַפְּנוּנָה לְבַד, בְּיָדָי יִחְסַר הַרְבֵּה, כִּי פְּנוּת הַמְצוּה
 הִיא עַד אֵין קֶץ, וְעַל-כֵּן לְעוֹלָם צְרִיף אֱמוּנָה,
 כִּי אֱמוּנָה הִיא שְׁלֵמוֹת, כִּי כְּשִׁמְקִים אֶת הַמְצוּה
 בְּאֱמוּנָה, שְׂמֵאֲמִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צוּה לָנוּ לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַמְצוּה הַזֹּאת מִצַּד רְצוֹנוֹ וְטַעְמוֹ מֶה שֶׁהוּא
 גֹּעַלֵם מְאֹד, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיגוֹ כָּלֵל בְּשִׁלְמוֹת,
 בְּזֹאת הַפְּנוּנָה כְּלוּלוֹת כָּל הַפְּנוּנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת,
 כִּי בְּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁרְצָה שֶׁנַּעֲשֶׂה זֹאת הַמְצוּה שֵׁם
 כְּלוּלוֹת כָּל הַפְּנוּנוֹת שֶׁזָּכוּ הַצַּדִּיקִים לְהַשִּׁיג כֶּכָּר וּמָה
 שֶׁעֲתִיד לְהִתְגַּלּוֹת עוֹד בִּיּוֹתֵר וְיוֹתֵר לְמַעַלָּה עַד אֵין
 קֶץ, וְהוּא עוֹשֶׂה הַמְצוּה עַל דַּעַת זֶה, וְאֵז הַמְצוּה
 בְּשִׁלְמוֹת, כִּי בְּזֶה כְּלוּלוֹת כָּל הַפְּנוּנוֹת עַד אֵין סוּף,
 וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ מִי שֶׁזוּכָה לְהַשִּׁיג כְּפֻנָה אֲמִתִּית, מֶה

שְׂרָאוּי לְכוֹן בְּאֵמֶת, אֲבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן לְעוֹלָם
צָרִיךְ לְצַרֵּף לָזֶה אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִזּוּ יִשׁ
שְׁלֵמוֹת לְכוֹנְתוֹ וּלְמַצּוֹתָיו, נִמְצָא, שֶׁעֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת
הַיָּא רַק אֲמוּנָה לְבָד, וְעַל-כֵּן נִקְרָאת הָאֲמוּנָה
— תְּמִימוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים י"ח): "תְּמִים
תְּהִיָּה עִם הַשֵּׁם אֱלֹהֵיךְ", כִּי שֵׁם תְּכָלִית הַשְּׁלֵמוֹת
וְהַתְּמִימוֹת, כִּי בְּדַעַת אֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג שׁוּם
דְּבָר בְּשְׁלֵמוֹת, כִּי אִם עַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה, כִּי מֵאַחַר
שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּבְצַדִּיקָיו וּבְמַצּוֹתָיו
יִתְבָּרֵךְ בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, אִזּוּ הוּא שְׁלֵם בְּתְכָלִית
הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי הָאֲמוּנָה הַיָּא בְּלִי גְבוּל, כִּי הוּא
מֵאֲמִין בְּאֵמֶת שֶׁהִיא עַד אֵין סוּף, אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵי
אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג בְּדַעַת בְּשׁוּם אֶפֶן, אֲבָל הָאֲמוּנָה
מִקְּפַת הַכֹּל עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכָלִית.

ח.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, אֲחֵי הַיָּקָר, כִּי עֵקֶר
הַתְּגַלּוֹת מְלֻכוֹתוֹ וּמְשֻׁלְתוֹ יִתְבָּרֵךְ הִיא עַל-יְדֵי
אֲמוּנָה, כִּי אֲמוּנָה הִיא בְּחִינַת מְלֻכוֹת, כִּי בְּשֹׁכֵל אֵי
אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא אֶת דְּרָכֵי הַתְּגַלּוֹתוֹ.

פּי אִם עַל-יַדֵי אַמוּנָה, וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה נִמְשַׁכֶּת עַל-
 יַדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁקִּבְּלָנוּ בְּכֹתֵב וּבְעַל-פֶּה,
 וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הוּא עַל-יַדֵי תּוֹרָה שֶׁבְעַל-
 פֶּה, שֶׁבְזֶה עַקֵּר הַהִבְדָּל שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַל הָאֲמוֹת,
 פּי תּוֹרָה שֶׁבְכֹתֵב יוֹדְעִים הַגּוֹיִם גַּם-כֵּן, וְלוֹמְדִים
 אוֹתָהּ, רַק מִתּוֹרָה שֶׁבְעַל-פֶּה הֵם רְחוּקִים לְגַמְרֵי
 וְכוֹפְרִין בָּהּ, וְכַמוֹ-כֵן בְּעִנְיַן הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, פּי
 בְּאֵמֶת גַּם הָאֲמוֹת כָּלֵם יֵשׁ לָהֶם אַמוּנָה בְּמִצִּיאֹתוֹ
 יְתַבְּרֶךְ, וְכַמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: דְּקָרוּ לִי
 אֱלֹקָא דְאֱלֹקִיא (שְׁקוֹרָאִים לוֹ אֱלֹקֵי הָאֱלֹקִים), רַק
 שֶׁבְּפִרְטוּיֹת הָאֱמוּנָה הֵינּוּ לְהֶאֱמִין שֶׁהֵשֵׁם יְתַבְּרֶךְ
 מְנַהֵיג הָעוֹלָם כְּרִצּוֹנוֹ בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית, וְכָל
 הַשְׁנוּיִים שֶׁנֶּעֱשִׂים בְּעוֹלָם בְּכָל עַת וְרִגַע, הַכֹּל
 עַל יְדוֹ יְתַבְּרֶךְ, פּי גַם הַטֵּבַע בְּעִצְמוֹ מִתְּנַהֵג רַק
 כְּרִצּוֹנוֹ יְתַבְּרֶךְ, בְּעִנְיַן זֶה הֵם נְבוֹכִים בְּדַעוֹת זְרוֹת
 וּבְכַפִּירוֹת גְּדוּלָה, עַד שֶׁמִּחַמַּת זֶה נִמְצָאִים בֵּינֵיהֶם
 קִצָּת כּוֹפְרִים גְּמוּרִים, אֲבָל הֵם בְּטָלִים בְּמַעוּטָא,
 וְהֵם מְבֹזִים גַּם בְּעִינֵי הַגּוֹיִם בְּעִצְמָם כְּכֹלְבִים, פּי
 הַכֹּל מוֹדִים בְּעַקֵּר הָאֱמוּנָה בּוֹ יְתַבְּרֶךְ בְּכָלֵל, אֲבָל
 אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבְּדִילָנוּ הֵשֵׁם יְתַבְּרֶךְ מִן הַתּוֹעִים,
 וְנִתַּן לָנוּ תּוֹרַת אֵמֶת בְּכֹתֵב וּבְעַל-פֶּה, וְאָנוּ זוֹכִים

לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּכָל הַבְּחִינֹת, כִּי אָנוּ מְאַמְיִנִים בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְשָׁכַל הַנְּהַגַת הָעוֹלָם בְּפִרְטוּיֹת הַכֹּל עַל יְדוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה בְּחִינַת תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה,
 כִּי תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב זֶה בְּחִינַת עֶקֶר הָאַמוּנָה שֶׁבְּכָלֵל,
 וְעַל-פֶּן יוֹדְעִים מְמַנָּה גַם הָאֱמוּנוֹת, וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל
 פֶּה זֶה בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת הָאַמוּנָה בְּפִרְטוּיֹת, וּמִזֶּה
 אֵין יוֹדְעִין וּמְאַמְיִנִים בְּתַקְלִית הַשְּׁלֵמוֹת רַק יִשְׂרָאֵל
 עִם קְדוּשִׁים, וּבְאֵמַת שְׁנֵיהֶם אֶחָד, הֵינּוּ תּוֹרָה
 שֶׁבְּכַתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, שֶׁהֵם בְּחִינַת אַמוּנָה
 בְּכָלֵל וְאַמוּנָה בְּפִרְט שְׁנֵיהֶם אֶחָד, וְאֵי אֶפְשֶׁר לָזֶה
 כֹּלֵא זֶה, וְעַל-פֶּן בְּאֵמַת הָאֱמוּנוֹת הַכּוֹפְרוֹת בְּתּוֹרָה
 שֶׁבְּעַל-פֶּה, אֵין לָהֶם שׁוּם חֵלֶק גַּם בְּתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב,
 כִּי אֵין מְקִימִין אוֹתָהּ רַק שֵׁשׁ קֶצֶת בֵּינֵיהֶם שִׁיּוּדְעִים
 מְמַנָּה, וְלוֹמְדִים אוֹתָהּ, וַיֵּשׁ לָהֶם מְעַט אַחִיזָה בָּהּ,
 וְכֵן מֵאַחַר שֶׁרְחוּקִים מְאַמוּנָה בְּפִרְטוּיֹת, מִמִּילָא
 נִפְגְּמָה אֶצְלָם גַּם הָאַמוּנָה בְּכָלְלִיּוֹת רַק שֶׁבְּהָעֹלָם
 גְּדוֹל יֵשׁ בָּהֶם אֵיזוֹ נִקְדָּה שֶׁל אַמוּנָה הַכְּלָלִית
 שֵׁשׁ לָהֶם אֵיזוֹ אַחִיזָה בָּהּ, נִמְצָא שֶׁעֶקֶר הַהִבְדָּל
 וְהִיתְרוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַל הָאֱמוּנוֹת הוּא בְּחִינַת תּוֹרָה
 שֶׁבְּעַל-פֶּה, שֶׁהִיא בְּחִינַת הָאַמוּנָה הַפִּרְטִית שֶׁמִּזֶּה
 הֵם רְחוּקִים לְגַמְרֵי.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר כָּל
הָעוֹלָם וּמְלָאוֹ הוּא מְלֵא רִזִּין וְסוּדוֹת נוֹרָאִים
וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד, וְאֶפְלוּ מִי שְׁאִינוֹ צָדִיק גְּדוֹל כָּל-כֶּף,
רַק הוּא בֵּר דַּעַת אֲמִתִּי, וּמֵאֲמִין בְּאֲמֶת, יָכוֹל לְהִבִּין
מִרְחוֹק נִפְלְאוֹת הַבוּרָא וְנוֹרְאוֹתָיו, שֶׁהֵם מְלֵאִים כָּל
הָעוֹלָם, כִּי יֵשׁ חֲכָמָה עֲמֻקָּה וְנִפְלְאָה בְּכָל דְּבַר,
וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב: "כֹּלֶם בְּחֲכָמָה עָשִׂיתָ", וּכְתִיב: "מֵה
גְּדָלוֹ מִעֲשִׂיךָ הַשֵּׁם מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ", כִּי כָּל
דְּבַר מְקַבֵּל חַיּוֹת מִחֲכַמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַתּוֹרָה
מְלֵאָה רִזִּין וְרִזִּין דְּרִזִּין עַד אֵין קֵץ, וְהִיא מְלַבֵּשׁ
בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁבַע עוֹלָם, עַל-כֵּן בּוֹדָאֵי בְּכָל דְּבַר
שְׁבַע עוֹלָם בְּכָלֵל וּבִפְרָט יֵשׁ בּוֹ רִזִּין נִשְׁגָּבִים מְאֹד
מְאֹד, וְיֵשׁ טַעַם נִפְלֵא וְכִמוּס לְכָל דְּבַר וְדְבַר מִפְּרָטֵי
הַטַּבַּע, כִּי בְּאֲמֶת אֵין שׁוּם טַבַּע כָּלֵל, כִּי הַטַּבַּע
מִתְּנַהֵג בְּחֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה, עַל-יְדֵי
אוֹתוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁבֵּהֵן בְּרָא וּמְנַהֵיג הַכֹּל
בְּנִפְלְאוֹתָיו הַנוֹרְאוֹת, וְעַל-כֵּן בְּכָל דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם
בְּכָלֵל וּבִפְרָט יֵשׁ בּוֹ רִזִּין עֲלָאִין, אֵף מִחֲמַת
שֶׁכָּל זֶה נִעְלָם מִהָעוֹלָם מְאֹד מִחֲמַת גְּשָׁמֵיֹת הָעוֹלָם,

עַל-כֵּן אֵין שׁוּם אָדָם יוֹדֵעַ מַה נַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם בְּכָל
 עֵת, עַל-כֵּן הָעֶקֶר הוּא אֱמוּנַת חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים,
 שֶׁהֵם צְדִיקֵי אֱמֶת שִׁשְׁכְּרוּ אֶת גּוֹפָם לְגַמְרֵי, עַד שֶׁזָּכוּ
 לְהַשִּׁיג רְזִי עוֹלָם, עַד שֶׁכָּל מַעֲשֵׂיהֶם וְדַבּוּרֵיהֶם יֵשׁ
 בָּהֶם רְזִין נִפְלְאִים, וְאֵינוּ פּוֹשֵׁט כָּלָל, כִּי הֵם יוֹדְעִים
 מַה שֶּׁעוֹשִׂים וּמְדַבְּרִים, וְעַל-יְדֵי שֶׁאָנוּ מֵאֲמִינִים
 בָּהֶם, שֶׁכָּל דְּבָרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינָם פּוֹשֵׁטִים אֶלֶּא
 יֵשׁ בָּהֶם רְזִין, עַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ מֵאֲמִינִים גַּם-כֵּן
 שֶׁכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם יֵשׁ רְזִין, וְקֵץ שֶׁאֵין אָנוּ
 מְבִינִים אוֹתָם, מִחֲמַת גְּשָׁמִיּוֹת גּוֹפְנוּ, כִּי הֲלֹא זֶה
 הַצְּדִיק שִׁשְׁכְּרָ אֶת גּוּפוֹ, יוֹדֵעַ בְּאֵמֶת מַה שֶּׁעוֹשֶׂה
 וּמְדַבֵּר, וְכָל דְּבָרָיו וְעֲנִינָיו מְלֵאִים רְזִין וְסוּדוֹת
 נִפְלְאִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה שֶׁאָנוּ זוֹכִים לְהֶאֱמִין כָּל-כָּף
 בְּחֲכָמִים אֲמִתִּיִּים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא עֶקֶר יַחֲוֹד קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ וּשְׁכֻנְתִּיהָ, וְעֶקֶר תְּקוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת וּבִטּוּל כָּל
 הַדִּינִים, וּבְזֶה תְּלוּי קִיוִם כָּל הַתּוֹרָה.

י

צְרִיךְ שֶׁתּוֹכַר, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר כָּל
 הַטְּעִיּוֹת וְהַכְּפִירוֹת שֶׁל הַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים שֶׁעָבְדוּ

עבודה זרה וְשֶׁל עֲכָשׁוֹ שֶׁל הַחֹקְרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים,
הַכֹּל נִמְשָׁךְ עַל-יְדֵי תַאֲוֹת רָעוֹת, וּבִכְרֵט הַתַּאֲוָה
הַכִּלְלִית שֶׁהֵם מְשַׁקְעִים בָּזֶה בְּיֹתֵר כַּנֶּרְאָה בְּחוּשׁ,
וְעַל-כֵּן הֵם נוֹטִים אַחַר סְבֻרוֹת מְזִיפּוֹת וּמְהַפְּכִים
מִהֵן הָאֱמֶת, וְיֹדְעַי מַה שֶּׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הִזְהִירוּ
מְאֹד בְּאַזְהָרוֹת חֲמוּרוֹת, שְׁלֹא לְהִגּוֹת בְּסִפְרֵיהֶם,
וְעַל-כֵּן בְּאֱמַת בְּדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים הָיוּ הַפִּילוֹסוֹפִים
כּוֹפְרִים בְּדַבְרֵי חֲכָמֵי הַתְּלִמוּד, וְגַם עֲכָשׁוֹ אֲנוּ
יֹדְעִים הָאֱמֶת שֶׁהֵם כּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים, אֲךָ בְּסִמוּךְ הַתְּנַכְלוּ בְּעֶרְמְמִיּוֹת רַבָּה
בְּדַבְרֵי שְׁטוֹת וּמְרָמָה לְהַשְׁוֹת גַּם דַּעַת חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל בְּתִלְמוּד הַקְּדוֹשׁ עִם דַּעוֹתֵיהֶם הָרָעוֹת,
חֵס וְשָׁלוֹם, וְרוֹצִים לְהַכְנִיס שְׁטוֹת חֲכָמְתָם הָרָעָה
בְּדַבְרֵי הַתְּלִמוּד הַקְּדוֹשׁ וְגַם בְּסִפְרֵי קַבְּלָה הַקְּדוֹשָׁה,
וְכָל זֶה בְּשִׁבִיל לְהַטּוֹת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, חֵס וְשָׁלוֹם,
אַחֲרֵי דַעַתָם הָרָעָה וְהַמְרָה וְהַטְּמָאָה וְהַמְזִיפָה, אֲבָל
מִי פָתִי וּכְסִיל שְׁלֹא יִבִּין עֶרְמְמִיּוֹת שְׁלָהֶם, וְהָאִישׁ
הַחֲפֹץ בְּאֱמֶת לְהַשְׁאֵר בְּנִקְיֹת יְהוּדֵיתוֹ בּוֹדֵאֵי לֹא
יֵטֶה לָהֶם וְלֹא יִשְׁמַע לְדַבְרֵיהֶם לְהַסְתּוֹת וּלְפַתּוּיִים
שְׁלָהֶם, כִּי לֹא בְּאֵלֶּה חֵלֵק יַעֲקֹב.

תָּם וּנְשָׁלָם, שִׁבַּח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם :